

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus
Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat De Sacramentis, & Censuris

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Art. IV. De Impedimento Voti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40650

ARTICULUS IV.

De Impedimento Voti.

- I. *Dirimit matrimonium castitatis votum solemne, ac votum simplex in Societate Jesu.* At neque hoc dirimit matrimonium ratum: Neque votum solemne annexum Ordini Sacro. Neque Professio Religiosa dirimit matrimonium consummatum.
- II. *Qui habet causam faciendi perpetuum divortium, valide, & liceite potest Religionem ingredi, ac in ea profiteri, altero invito;* Secus Professio est invalida. Quid si quis bona fide profiteatur putans conjugem obiisse?
- III. *Si maritus de consensu uxoris profiteatur in aliqua religione, poterit ne uxor in seculo remanere?*
- IV. *Potestne Pontifex dispensare in voto solemni castitatis?*

I. Plurima huc spectautia diximus quæst. 2. art. 4. ubi de voto dissolvente Sponsalia; & quæst. 3. art. 3. cum de indissolubilitate matrimonii: Quare certum est, votum simplex castitatis impedire tantum, non dirimere matrimonium: Contra vero votum solemne, (quod scilicet emittitur in susceptione Ordinis Sacri, & in Professione Religiosa) necnon votum simplex in Religione approbata, quod emittitur in Societate Jesu post novitiatum, dirimit matrimonium, quod post tale votum contraheretur, ex cap. unic. de voto in 6.

Certum præterea est, matrimonium ratum jam contractum dirimi per solam professionem religiosam (ut diximus loc. citat.) ex speciali Ecclesiæ statuto; non tamen per votum solemne annexum Ordini Sacro, aut per vota simplicia in Societate Jesu. Di-

rimitur tamen etiam per professionem solemnem Equitum militarium, ut sunt Equites S. Joannis; quia isti, quavis non vivant in communi, sunt vere Religiosi, ut Sanch. lib. 2. disp. 18., & alii communiter docent contra Soc.

Denique certum est, matrimonium consummatum dirimi non posse, ne per professionem quidem religiosam; ut constat ex dicto Apostoli: *Mulier alligata est viro, quamdiu vir ejus vivit;* unde si uterque conjux de communi consensu Religionem ingreditur, & profiteatur, & deinde formetur, non solum sacrilegium, sed etiam adulterium committeret.

II. Quæritur nunc primo; An alter conjugum possit valide professionem Religiosam emittere, inscio altero, aut altero per vim, & metum consentiente?

Respondeo, certum esse, quod quando unus conjugum potest facere perpetuum divortium propria auctoritate, potest etiam ingredi Religionem, & profiteri valide, vel Sacros Ordines suscipere, altero coniuge invito remanente in seculo; ut habetur in cap. *Veniens, de Conversione Conjugorum.* Seclusa tamen hac causa perpetui divortii, invalida est Professio facta ab uno, altero non sponte consentiente; atque adeo si Titus credens, Bertam periisse, bona fide profiteatur, & postea cognoscat, illam esse superflitem, debet ad illam reverti, teneturque reddere illi debitum, non tamen potest debitum petere; Sicut nec potest, mortua Berta, aliam uxorem ducere ratione voti emissi in Professione, quod obligat quantum potest, ut communiter docent apud Bonac., & habetur in cap. *Placet, de Conversione Conjugorum.* Et ratio a priori est, quia actus, qui non valet eo modo, quo fit, valet modo, quo valere potest, ex cap. nro

nico de desponsatione impuberum in 6.
Potest tamen Episcopus dispensare,
ut possit petere debitum; sicut etiam
dispensare possunt Religiosi habentes
hujusmodi privilegium.

III. Quæritur secundo; An possit
Titius post consummatum matrimonium
cum Berta, de consensu illius
Religionem ingredi, & profiteri, Ber-
ta in seculo remanente?

Respondeo, Bertam regulariter te-
neri ad ingressum Religionis statim,
ac Titius de suo consensu professus
est; ut ostendit Sanch. lib. 7. disp. 34.;
Posset tamen Berta in seculo rema-
nere, si tria concurrent; Primo,
quod sit senex, idest saltem quin-
quagenaria; Secundo, quod votum
castratus emitat; Tertio, quod con-
sensum Episcopi obtineat.

IV. Quæritur ultimo; An possit Pa-
pa dispensare in hoc impedimento
dirimente voti; ita scilicet, ut valide
matrimonium celebret Professus, aut
Sacris Ordinibus initiatus?

Respondeo cum communi affirmati-
ve; tum quia jure Pontificio, non
naturali, tale impedimentum institu-
tum est, ut supra diximus; tum et-
iam, quia plures in eo dispensatum
est, ut videre est apud Dian. part.
8. tract. 1. resol. 72. & 73. præsertim
cum Casimiro I. Rege Poloniae, qui
erat Diaconus, & Professus Benedi-
ctinus, & auctoritate Benedicti IX.
vel Clem. II. ad nuptias transit.

ARTICULUS V.

De Impedimento Ordinis.

I. Ordo Sacer dirimit matrimonium
contrahendum, non vero contra-
ctum. Et etiam apud Græcos irri-
tum est matrimonium post Ordines
Sacros contractum.

II. Qui Sacros Ordines suscipit, tene-
tur emittere votum castratus. Quod
si expresse id nolit, & peccat gra-

viter per hoc, quod votum non
emittat, & peccando contra casti-
tatem peccat etiam sacrilegio spe-
ciali sacrilegio; quamvis non peccet
contra votum.

III. Hinc ex voto simul, & ex lege Ec-
clesie habens Ordines Sacros tene-
tur castitatem servare; & invali-
de contrahit matrimonium, quam-
vis noluerit vovere castitatem.

IV. Qui ante pubertatem suscipere
Ordines Sacros, teneatur castitatem
vovere; Qui vero in infantia,
teneatur cum pervenerit ad usum
rationis de statu amplectendo de-
cernere.

V. Invalidus Ordinatus ex defectu in-
tentionis in Ordinante non tenetur
ad castitatem servandam, eo quod
voicerit illam accessorie. Secus
vero qui pariter invalidus Profes-
sionem Religiosam emitteret.

VI. Suscipiens Ordines Sacros per me-
tum gravem probabiliter invali-
de castitatem vovet; Unde potest
matrimonium contrahere, & ad
horas recitandas non obligatur.
Sed probabilior est sententia oppo-
sita.

I. **A**neftimus hic impedimen-
tum Ordinis, utpote Voti
impedimento affine. Dirimit Ordo
Sacer matrimonium contrahendum,
non vero contractum; Unde si quis
absque consensu uxoris post matrimo-
nium ratum suscipiat Ordines Sacros,
non ingrediendo Religionem, tenetur
reddere, quamvis non possit petere
debitum; & est Irregularis ex Ex-
travag. Antiquæ, de Voto. Verum Ec-
clesia Græca permittit quidem conju-
gatis suscipere Ordines Sacros, & uti
matrimonio ante Sacros Ordines con-
tracto; Irritum tamen est matrimo-
nium post Sacros Ordines celebratum,
etiam apud Græcos, non secus ac in
Ecclesia Latina.